

ingediend op **1091** (2021-2022) – Nr. 2
14 februari 2022 (2021-2022)

Verslag

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door Orry Van de Wauwer en Katia Segers

over het voorstel van resolutie

van Elisabeth Meuleman, Meyrem Almaci, Celia Groothedde,
Jeremie Vaneekhout, Tine Van den Brande en Stijn Bex

over een duurzame aanpak
en langlopende steunmechanismen
voor de cultuur- en evenementensector
tijdens de coronacrisis

Documenten in het dossier:

1091 (2021-2022) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

1128 (2021-2022) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

Samenstelling van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media:

Voorzitter: Elisabeth Meuleman.

Vaste leden:

Cathy Coudyser, Marius Meremans, Freya Perdaens, Wilfried Vandaele, Manuela Van Werde;
Filip Brusselmans, Johan Deckmyn, Klaas Sloomans;
Karin Brouwers, Orry Van de Wauwer;
Steven Coenegrachts, Stephanie D'Hose;
Elisabeth Meuleman, Jeremie Vaneeckhout;
Hannes Anaf.

Plaatsvervangers:

Andries Gryffroy, Kathleen Krekels, Philippe Muyters, Kris Van Dijck, Karl Vanlouwe;
Immanuel De Reuse, Jan Laeremans, Ilse Malfroot;
Maaïke De Rudder, Tinne Rombouts;
Els Ampe, Bart Tommelein;
Björn Rzoska, Tine Van den Brande;
Katia Segers.

Toegevoegde leden:

Tom De Meester.

INHOUD

1. Toelichting	4
2. Bespreking	6
2.1. Marius Meremans	6
2.2. Stephanie D'Hose	7
2.3. Katia Segers	8
2.4. Orry Van de Wauwer	8
2.5. Filip Brusselmans	9
2.6. Elisabeth Meuleman	10
3. Stemming	10

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media behandelde op 13 en 20 januari en 10 februari 2022 het voorstel van resolutie over een duurzame aanpak en langlopende steunmechanismen voor de cultuur- en evenementensector tijdens de coronacrisis.

Op donderdag 13 januari 2022 lichtte Elisabeth Meuleman het voorstel van resolutie toe.

Op donderdag 20 januari 2022 besprak de commissie het voorstel van resolutie.

Op donderdag 10 februari 2022 stemde de commissie over het voorstel van resolutie.

(Deze vergaderingen werden als videoconferentie georganiseerd.)

1. Toelichting

Elisabeth Meuleman herinnert eraan dat de plenaire vergadering de spoedbehandeling van het voorliggende voorstel van resolutie heeft afgewezen en het debat naar de commissie heeft verwezen (*Woordelijk verslag* VI.Parl. 2021-22, nr. 19). Het voorstel van resolutie is tot stand gekomen na overleg met de cultuursector zelf. Er wordt een zeventienpuntenplan voorgesteld op basis van zijn vragen.

De cultuursector wordt steeds als eerste door de coronamaatregelen getroffen. Er is afstemming nodig tussen de sectoren, en nood aan een duurzame aanpak op langere termijn van zowel de coronamaatregelen als de steunmechanismen. Het is heel belangrijk dat de volledige sector wordt gevat en ondersteund, dus zowel culturele organisaties als individuele kunstenaars en zowel professionele als amateurkunstenaars.

Het voorstel van resolutie benadrukt dat de coronacrisis de cultuur- en evenementensector al heel zwaar heeft getroffen. De huidige coronamaatregelen bepalen onder andere dat organisaties door de publieksbeperking maar tweehonderd personen mogen ontvangen, waardoor voorstellingen en evenementen veelal niet op een rendabele manier kunnen worden georganiseerd. De geldende steunmaatregelen op Vlaams en federaal niveau lopen af, zodat er een nieuw plan met steunmaatregelen nodig is. Eveneens is er behoefte aan een plan van aanpak om voorbereid te zijn op eventuele nieuwe golven.

De spreker stelt dat de cultuursector niet losstaat van andere sectoren. Hij is niet de zogenaamde kers op de taart, maar een essentieel onderdeel van het geheel aan maatschappelijke sectoren. De sluiting van de cultuur- en evenementensector komt over als onduidelijk en zonder wetenschappelijke onderbouwing. Er is behoefte aan cijfers en aan het centraliseren en samenleggen van bestaand onderzoek over de sector, aangezien nu alle kennis versnipperd is en daarbij een totaalbeeld ontbreekt, hoewel die centrale visie een noodzakelijke vertrekbasis is om beleid te voeren.

De vroegere en huidige steunmaatregelen zijn voor vele kunstenaars en organisaties ontoereikend en duwen hen in een precaire situatie, of versterken die nog. De crisis heeft niet alleen een financiële, maar ook een mentale impact gehad op wie actief is in de sector. Bovendien dreigt er een participatiedeficit bij het publiek. In de relanceplannen is vooral geïnvesteerd in infrastructuur en zijn er in verhouding veel minder middelen vrijgemaakt voor creatie. Er is behoefte aan een gestroomlijnd beleid, over alle beleidsniveaus heen.

Gelet op het voorgaande vraagt het voorstel van resolutie de Vlaamse Regering om in samenwerking met het federale niveau een werkbare barometer te ontwikkelen, waaraan voldoende duurzame ondersteuningsmaatregelen worden gekoppeld. Alle

sectoren moeten worden meegenomen bij het ontwikkelen van steunmaatregelen, ook de amateurkunsten. De cultuursector moet op een gelijkwaardige manier worden behandeld als bijvoorbeeld de sportsector en de horeca. De maatregelen in de verschillende sectoren moeten op elkaar worden afgestemd. Voor elke fase in de coronacrisis moeten duidelijke en ondubbelzinnige draaiboeken worden uitgewerkt, die haalbaar en werkbaar zijn, opdat alle organisaties, de professionele en de amateurkunstenaars, de crewleden, de participanten enzovoort weten waar ze aan toe zijn.

Ook tussen de verschillende beleidsniveaus moet er afstemming komen, om te vermijden dat individuele burgemeesters of gouverneurs beduidend strengere maatregelen opleggen dan die van andere gemeenten en provincies. Het is mogelijk dat er op basis van duidelijke cijfers verschillen zijn tussen bepaalde regio's, maar het kan niet opgaan dat een enkele burgemeester plots afwijkende maatregelen gaat treffen.

De steunmaatregelen moeten op een duurzame wijze worden verankerd. De eenmalige activiteitenpremie bijvoorbeeld beantwoordt niet aan de gevraagde duurzaamheid. De impact van de coronacrisis op de volledige sector moet in kaart worden gebracht. Er moet onderzoek worden gevoerd naar onder meer: het verlies aan middelen en inkomsten; de sociaaleconomische positie van kunstenaars; hun doorgroei-kansen; hun mentale welzijn enzovoort.

Elisabeth Meuleman pleit om rekening te blijven houden met de kwetsbare groepen in de samenleving en om hun – zelfs tijdens de strengste lockdown – de mogelijkheid te bieden om activiteiten te organiseren en eraan deel te nemen. De kans op isolement en vereenzaming is bij die groepen immers het grootst.

De indieners vragen voorts om te investeren in een optimale ventilatie van de infrastructuur, zodat de veiligheid van de bezoekers, deelnemers en kunstenaars gegarandeerd kan worden. Een ventilatiefonds moet zorgen voor voldoende investeringsmiddelen, zodat organisaties aan de ventilatievereisten kunnen voldoen.

Er moet een sluitend systeem worden uitgewerkt voor de terugbetaling van tickets van afgelaste voorstellingen en concerten, zodat consumenten beschermd worden. In een annulatieverzekering voor kunstenaars en organisaties moet ook de internationale context worden opgenomen.

Bij het uitwerken van steunmaatregelen moet de regering rekening houden met het volledige proces en de volledige context, meer bepaald de tijd die nodig is om te creëren, de tijd voor reflectie en de werkprocessen, de repetities, de buitenlandse artiesten die in Vlaanderen komen werken, de organisaties of kunstenaars die met buitenlandse partners werken enzovoort.

De indieners vragen de Vlaamse overheid om één aanspreekpunt voor de sector te ondersteunen. Uit de coronacrisis zijn sterke samenwerkingsverbanden tussen de deelsectoren ontstaan, die samen de belangen van de sector hebben verdedigd. Dat overleg moeten worden erkend en moet structureel worden verankerd en gefinancierd.

Het is nodig om te investeren in het – ook mentale – welzijn van cultuurwerkers. Dat geldt niet alleen binnen organisaties, maar zeker ook voor de freelancers, zelfstandigen en andere personen die in de cultuursector aan de slag zijn. Een cultuurloket kan mensen samenbrengen zodat ze met elkaar kunnen praten. De sector moet worden versterkt met een wervende campagne, die het imago van de sector opkrikt en het publiek verleidt om te participeren of dat te blijven doen.

Tot slot vragen de indieners om het aandeel bestemd voor cultuur in de Vlaamse begroting op te trekken, en daarbij vooral oog te hebben voor middelen die naar de kunstenaars en hun werk gaan, door ze te oormerken.

2. Bespreking

2.1. Marius Meremans

Marius Meremans vindt in het voorstel van resolutie een aantal waardevolle elementen. Anderzijds is het een voorrecht van de oppositie om budgettair in meer ruimte te voorzien dan partijen in de meerderheid, aangezien die de budgettaire haalbaarheid moeten bewaken. Het is duidelijk dat een aantal van de voorgestelde maatregelen budgettaire implicaties hebben. De vraag is dan bij welke sector of welk departement die middelen moeten worden weggehaald. Men moet er zich voor hoeden om Vlaanderen en de cultuursector in financieel woelig water te loodsen.

De spreker gaat in op de vraag om in samenwerking met het federale niveau een werkbare barometer te ontwikkelen. Vlaanderen is bevoegd voor de cultuursector, zodat men steeds oog moet hebben voor de eigen Vlaamse inbreng. Vlaanderen hoort dan ook op een gelijkwaardige wijze te worden behandeld.

Het voorstel van resolutie vraagt dat alle sectoren worden meegenomen bij het ontwikkelen van ondersteuningsmaatregelen. De spreker werpt de vraag op of alle deelsectoren dat wel wensen. Het is mogelijk dat een bepaalde deelsector al tot versoepelingen kan overgaan op een moment dat dat voor een andere nog niet mogelijk is.

De indieners maken ook geen onderscheid tussen de beleidsniveaus. Het lokale beleidsniveau is bijvoorbeeld vaak betrokken bij de amateurkunsten en het sociaal-culturele werk. Op die manier wordt voor samenhang gezorgd. Er zullen sowieso verschillen binnen de sector mogelijk moeten zijn.

Wat het pleidooi voor duidelijke en ondubbelzinnige draaiboeken voor elke fase betreft, meent de spreker dat de protocollen achterhaald zullen zijn wanneer de coronabarometer er komt. Veel zal afhangen van de beslissingen van het overlegcomité op korte termijn. De sector is voorstander van een beperkt aantal fases. Marius Meremans waarschuwt voor een scenario waarin alleen cultuur iets krijgt, en de andere sectoren niet.

Bij de vraag naar afstemming tussen de beleidsniveaus heeft de spreker de bedenking dat er steeds verschillen tussen de gemeenschappen zullen bestaan. Het jeugdlandschap is bijvoorbeeld anders in Wallonië dan in Vlaanderen.

In het kader van de vraag naar duurzame verankering van de steunmaatregelen verwijst de spreker naar het Nooddecreet. Er bestaat met andere woorden al een Vlaams beschermingsmechanisme. Het relanceplan voorziet in nog extra middelen. Daarenboven werden er op cultuur geen besparingen doorgevoerd. Is het dan toch nog de bedoeling het budget te verhogen?

Er werd reeds een studie besteld om de economische impact van de crisis in kaart te brengen. Het mentale welzijn is een belangrijk maar moeilijk te bepalen aspect. Voorts valt nog af te wachten wat er nog nodig is wanneer de pandemie een endemie wordt.

De spreker begrijpt dat men rekening moet houden met de meest kwetsbare groepen. Anderzijds vragen de indieners dat iedereen op een gelijke manier wordt behandeld. Dreigt men op die manier niet verschillende categorieën in het leven te roepen en verdeeldheid te zaaien binnen de sector?

In het voorstel van resolutie wordt veel van de Vlaamse overheid gevraagd, maar de sector is sterk genoeg om een aantal zaken zelf te organiseren. Het kan niet de bedoeling zijn dat de overheid in de plaats van de sector treedt en alles moet gaan

regelen. Er is uiteraard dialoog nodig en de overheid moet zeker faciliteren, maar men moet ook kunnen rekenen op de veerkracht en de creativiteit van de sector zelf.

Momenteel heeft iedereen het mentaal moeilijk, ook mensen in sectoren buiten de cultuurwereld. Welzijn op het werk is al gedeeltelijk decretaal geregeld. Organisaties moeten zorg dragen voor hun personeel. Men moet vermijden dat de overheid in de plaats van de sector treedt.

Marius Meremans suggereert tot slot om de stemming over het voorstel van resolutie uit te stellen. De commissie zou tot overeenstemming kunnen komen om een breed gesteund signaal uit te zenden. Ook de N-VA-fractie is aan tekstvoorstellen aan het werken. Misschien behoort een gemeenschappelijke tekst tot de mogelijkheden.

2.2. Stephanie D'Hose

Stephanie D'Hose dankt de indieners voor de nieuwe politieke aandacht die ze met hun voorstel van resolutie schenken aan de gevolgen van de pandemie voor de cultuursector. Het voorstel van resolutie bevat tal van waardevolle punten waar Open Vld zich zeker in kan vinden. De spreker verheugt zich ook over het aanbod van de N-VA om tot een gemeenschappelijke tekst te komen, waar de commissie zich kamerbreed achter kan scharen. Op het federale niveau kunnen eveneens een aantal ondersteunende maatregelen worden uitgevaardigd, bijvoorbeeld met betrekking tot het kunstenaarsstatuut. Het is belangrijk dat de partijen ook op dat niveau hun verantwoordelijkheid opnemen.

Niemand is gebaat bij een beleid dat constant van richting verandert. Het is een goede zaak dat men met de coronabarofoon wil afstappen van het zogenaamde jobbeleid. Het is enorm frustrerend voor kunstenaars om de schakelaar voortdurend aan of uit te moeten zetten. Het pleidooi van de indieners voor een standvastig beleid is dan ook terecht.

De steunmechanismen hebben in het verleden hun rol gespeeld. Ook vandaag zijn er nog steunmaatregelen, bijvoorbeeld in het kader van het relanceplan Vlaamse Veerkracht, het Vlaams beschermingsmechanisme, het Garantiefonds, win-winleningen, het Cultuurloket en Hefboom. Het kan echter geen kwaad dat er nog een tandje wordt bijgestoken.

De spreker verwijst naar de zogenaamde kwetsbare derden. Die zijn niet gemakkelijk te definiëren, maar er wordt actief naar een oplossing gezocht. De activiteitenpremie en vooral de cultuurcoronapremie waren wel instrumenten die goed hebben gewerkt.

De cultuurbarometer moet een stabiliserende factor worden. Het is belangrijk dat die tool afgestemd wordt op regionale situaties. Elke gemeenschap heeft een eigen cultuurwerking. Tussen de gewesten zijn er grote verschillen in vaccinatiegraad. De cultuurbarometer moet rekening houden met dat maatwerk.

Maatwerk is ook binnen de cultuursector zelf nodig, daar de sector zeer divers en gefragmenteerd is. Generieke steunmaatregelen helpen tot op een zeker niveau, maar maatregelen moeten worden afgestemd op de behoeften van de deelsectoren. Het Agentschap Innoveren en Ondernemen (VLAIO) heeft bijvoorbeeld niet altijd een zicht op de specificiteit van de sector, en kijkt vooral vanuit een economische bril. Dus is ook op dat vlak maatwerk noodzakelijk en moeten protocollen voldoende fijnmazig zijn.

De spreker doet een oproep tot solidariteit binnen de sector. Ze vindt het een absolute schande dat garantiesommen aan culturele centra niet worden uitbetaald.

Er geldt wel een lokale autonomie, maar als cultuurwerkers daarin niet worden uitbetaald, is dat niet aanvaardbaar.

Tot slot moeten alle maatregelen voor de sector duidelijk worden gecommuniceerd. Dit kan ook inhouden dat een Vlaams departement verwijst naar een federaal overbruggingskrediet. De maatregelen moeten duidelijk en helder zijn voor cultuurwerkers die op zoek zijn naar ondersteuning.

Stephanie D'Hose kondigt ten slotte haar bereidheid aan om mee te werken aan een breed gedragen voorstel van resolutie, waarin de hierboven aangehaalde bekommernissen, maar ook die van andere fracties worden verwerkt.

2.3. Katia Segers

Ook *Katia Segers* dankt de indieners, voor het uitstekende werk dat ze samen met de sector hebben verricht. Het voorstel van resolutie biedt een krachtig antwoord op de beslissingen van het overlegcomité van 23 december 2021, maar ook op de verzuchtingen van de sector zelf. Die sector bleek de afgelopen twee jaar steeds het ondergeschoven kindje om de horeca te kunnen openhouden. Die discriminatie en het jobbeleid moeten stoppen. Het voorstel van resolutie geeft daartoe een goede aanzet.

De spreker hoopt dat het overlegcomité op korte termijn zal kunnen beslissen over de coronabaremeter, die stabiliteit moet bieden. De barometer zal niet zozeer uitgaan van sectoren. Een moeilijkheid is bijvoorbeeld om de amateurkunsten altijd op dezelfde wijze te behandelen als de professionele en georganiseerde cultuursector. De barometer kan daar echter een goed antwoord op geven omdat die bepaalde types van activiteiten onderscheidt: binnen, buiten, staand, zittend enzovoort. Op die manier zal de barometer ook een antwoord geven op een aantal punten van het voorstel van resolutie.

Katia Segers vindt het verheugend dat ook de partijen van de meerderheid een goed kader voor de cultuursector willen uitwerken. Hopelijk kunnen de verzuchtingen van de verschillende fracties in een gemeenschappelijke tekst worden opgenomen. De spreker kijkt alvast uit naar de teksten van de meerderheid, en kan zich vinden in het voorstel om de stemming over het voorliggende voorstel van resolutie nog even uit te stellen.

2.4. Orry Van de Wauwer

Orry Van de Wauwer dankt op zijn beurt de indieners voor hun voorstel van resolutie. Hij bevestigt de bedoeling van de meerderheid om aan een gezamenlijke tekst te werken. Het voorliggende voorstel van resolutie is alvast een waardevolle aanzet, met tal van interessante punten. Finaal zal er een ambitieuze maar ook realistische tekst nodig zijn, die een antwoord biedt op de verzuchtingen van de cultuursector.

De spreker steunt het pleidooi voor een werkbare barometer. De cultuursector hoort op dezelfde manier te worden behandeld als alle andere vrijetijdssectoren, zoals jeugdwerk, sport, horeca en events. Wel moet er aandacht zijn voor de sector-specifieke eigenschappen. Momenteel zijn er te veel tegenstrijdigheden binnen de sectoren, wat maakt dat bepaalde regels nog moeilijk uit te leggen zijn. De vraag is welke indicatoren er zullen worden gehanteerd in het kader van de barometer. Het moet gaan om realistische en werkbare indicatoren, die een goed evenwicht vinden tussen de volksgezondheid en de versoepelingsmaatregelen.

De verschillende overheden in ons land hebben snel geschakeld en de nodige steunmaatregelen uitgevaardigd. Ook voor de volgende fases is het nodig om

sectorspecifieke maatregelen te nemen bovenop het al bestaande Vlaams beschermingsmechanisme.

De impactstudie is een waardevol element. Men moet verder monitoren hoe de crisis evolueert en welke noden er nog zijn, om de verdere acties erop af te stemmen.

Sommige elementen uit het voorstel van resolutie zijn hier niet op hun plaats. De spreker verwijst bijvoorbeeld naar punt 11° over de noodzaak van een consumentenbescherming, een exclusief federale bevoegdheid. Rond sommige andere punten bestaat er geen eensgezindheid binnen de sector. Die zaken zouden wat beter op elkaar moeten worden afgestemd om tot een evenwichtigere tekst te komen.

2.5. Filip Brusselmans

Ook *Filip Brusselmans* dankt de indieners voor hun initiatief. Hij kan zich volledig vinden in de situatie zoals die in de aanhef van het voorstel van resolutie wordt geschetst. Er is inderdaad sprake van inkomensverlies, maar anderzijds is de solidariteit binnen de sector voor hem een groot raadsel. De grote vissen souperen de middelen die naar onderen moeten doorstromen, vaak zelf op.

De spreker kan een aantal elementen uit het voorstel van resolutie zeker steunen. Hij verwijst bijvoorbeeld naar de impactstudie. Maar er zijn ook punten waar hij het moeilijk mee heeft. Hij oordeelt dat een barometer uit punt 1° goed zou hebben gewerkt tijdens de periode voorafgaand aan de vaccinaties en aan de omikronvariant. In de toekomst horen er echter geen sluitingen en vrijheidsbeperkende maatregelen meer worden opgelegd. De vaccinatiegraad is immers hoog in Vlaanderen, en de omikronvariant minder ziekmakend. Het heeft andere Europese landen al doen beslissen om de maatregelen los te laten.

De spreker heeft ook een probleem met het pleidooi tot afstemming van de regels tussen de verschillende regio's uit punt 5°. Hij wijst op de regionale verschillen, die ervoor zorgen dat een uniform beleid niet wenselijk is. Als men bijvoorbeeld de regels van de Franstaligen moet volgen, zit men binnenkort misschien opnieuw met een verplicht Covid Safe Ticket (CST) in de musea. Bovendien zijn er grote regionale verschillen in vaccinatiegraad, waarbij die in Vlaanderen het hoogst is.

De redenering in verband met de kwetsbare groepen, die in punt 8° is neergeschreven, is een beetje vreemd aangezien bij een strenge lockdown heel de bevolking als een kwetsbare groep kan worden beschouwd. Men moet er zich voor hoeden geen verdeeldheid binnen de sector en in de hele samenleving te organiseren.

Van de voorgestelde maatregelen om de ticketverkoop aan te zwengelen, verwacht de spreker dat ze weinig zoden aan de dijk zullen brengen. De belangrijkste oorzaak waarom mensen wegblijven, is angst om met het virus besmet te geraken. Het is een vaak irrationele angst. De cultuursector kan zich immers op een veilige manier organiseren. Die angst wordt gevoed door de onheilspellende communicatie vanwege de federale minister van Volksgezondheid en de media. De mensen blijven ook weg door de drempel die het CST vormt. Het is een instrument dat niet-gevaccineerden uitsluit. Maar zelfs onder de gevaccineerden sluit het nog mensen uit, bijvoorbeeld mensen zonder digitale kennis of ouderen die zich geen raad weten met dergelijke instrumenten.

Het aanspreekpunt voor de sector – punt 14° – is in de ogen van Filip Brusselmans een goede zaak. Tijdens de coronacrisis is gebleken dat een dergelijk aanspreekpunt in de cultuursector ontbrak. Voor de horeca was zoiets bijvoorbeeld wel aanwezig. Maar enkel ondersteuning zal niet volstaan om tot een gezamenlijke spreekbuis voor de cultuursector te komen. Er wordt vandaag wel meer dan vroeger overlegd binnen de sector, maar vele verenigingen en individuele kunstenaars

voelen zich daarvan uitgesloten. Uit contacten met mensen uit de sector leert de spreker dat de pandemie de kloof tussen de deelsectoren onderling, en tussen de gesubsidieerde en niet-gesubsidieerde cultuur, nog heeft vergroot. Het organiseren van een aanspreekpunt zal dus een werk van lange adem worden, zonder garantie op slagen.

Het Vlaams Belang is er niet tegen gekant om het aandeel van cultuur in de Vlaamse begroting op te trekken, zoals punt 17° van het voorstel van resolutie aanbeveelt. Een aandeel van 2 procent is daarbij het streefdoel. Zoiets moet echter gepaard gaan met een subsidieshift, met een verschuiving van de aanbieder naar de cultuurconsument. Wellicht is dat niet het opzet van de indieners van het voorstel van resolutie. Niettemin is ook het Vlaams Belang bereid om constructief mee te werken aan een breed signaal naar de cultuursector indien de andere partijen de partij daartoe uitnodigen.

2.6. Elisabeth Meuleman

Elisabeth Meuleman is zeker bereid om een poging te ondernemen om tot een gemeenschappelijke tekst te komen en dus de stemming over haar voorstel van resolutie voorlopig uit te stellen. Ze erkent dat sommige punten eruit best federaal worden aangekaart. Sommige andere punten kunnen inderdaad beter worden geformuleerd. De tekst is dus zeker voor verbetering vatbaar.

De spreker ontkent dat het voorstel van resolutie ertoe zou leiden dat de overheid in de plaats van de sector zou treden. Het tegendeel is zelfs waar, stelt ze. De tekst is in samenspraak met de sector tot stand gekomen en houdt rekening met zijn autonomie en veerkracht. De sector vraagt zelf om voldoende ondersteund te worden. Het moet gaan om langlopende steunmechanismen, aangezien de coronacrisis nog jaren zal duren.

Er waren bedenkingen bij het punt over het mentale welzijn, maar dit is een expliciete vraag van de sector zelf, waar vele mensen zijn uitgevallen of mentaal heel diep zitten. Het is bijgevolg toch aangewezen om te bekijken hoe men op dat vlak extra ondersteuning kan bieden.

De spreker besluit dat ze met veel interesse de voorstellen van de N-VA zal bekijken. Ze hoopt dat er van beide kanten de nodige openheid zal zijn om te geven en te nemen, zodat het mogelijk wordt om tot een tekst te komen waar haar fractie kan achterstaan.

3. Stemming

Het voorstel van resolutie wordt verworpen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

Elisabeth MEULEMAN,
voorzitter

Orry VAN DE WAUWER
Katia SEGERS,
verslaggevers